

Bez filtra

Sjećaš se onih jutara kada su ti prsti još bili topli i kava nije bila samo navika? Nekako smo u tome nestajali, kad si rekla da ideš a nije bilo riječi. U modroj smo sobi ostajali samo tijela i jastuk je još mirisao na tebe kad sam gledao

kako nestaješ

kako ostaješ

kako nestaješ.

Sada znam da je sve što nosim u sebi – tišina (ona koja te upija, grize ti uši i tjera te da se pitaš tko si zapravo) u nijemom kriku što počinje rasti u tebi...

Ime i prezime učenika: Lovro Rešetar

Razred: 4. razred gimnazije